

Arrest

nr. 303 128 van 12 maart 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. D'HAENE
Warandestraat 66
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 augustus 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 12 februari 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 27 januari 2023 een aanvraag in voor het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische echtgenote.

Op 30 augustus 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht op 27 september 2023. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52. §4 53e lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 27 01 2023 werd ingediend door:

Naam: B. (...)

Voorna(a)m(en): A. (...) M. (...)
Nationaliteit: Suriname
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgische echtgenote de genaamde A. (...) M. (...) (NN. (...)) in toepassing van artikel 40ter §2 eerste lid, 1° van de wet van 15 12 1980

Artikel 40ter §2 tweede lid 1° van de wet van 15 12 1980 bepaalt dat 'De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° moeten bewijzen dat de Belg 1° beschikt over stabiele toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14 § 1 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon de financiële maatschappelijke dienstverlening de kinderbijslagen en toeslagen de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt (...) "

Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon legt betrokkene volgende stukken voor:

- betalingsfiches in detail voor de periode oktober 2021 tot en met december 2022

Daarnaast legt betrokkene ook nog loonfiches van (...) nv voor ter staving van de bestaansmiddelen in eigen hoofde voor de periode februari 2023 tot juni 2023.

Vooreerst wat betreft de bestaansmiddelen in hoofde van betrokkene zelf, kan hiermee geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelenvoorwaarde overeenkomstig artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de wet van 15 12 1980. Het is immers wel degelijk de Belg die dient aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te kunnen beschikken opdat is voldaan aan de bepalingen van art 40ter van de wet van 15 12 1980 en niet een derde of een familielid van die Belg (arrest nr 255 940 dd 02.03 2023 van de Raad van State).

Wat betreft de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon dient geconcludeerd te worden dat het stabiel karakter ervan niet kan blijken. Wanneer we de maandelijkse beschikbare bestaansmiddelen bekijken (som van de maandelijkse wedde en toelagen + vakantiegeld omgerekend naar maandelijks bedrag + eindejaarstoelage omgerekend naar maandelijks bedrag) van het jaar 2022 - die het meest actuele beeld verschaffen - dient te worden opgemerkt dat overheen deze maanden het totale nettoloon van de referentiepersoon erg varieert. Zo beschikt de referentiepersoon in januari 2022 over 1335,02 euro in februari 2022 over 1377,35 euro in maart 2022 stijgt het licht naar 1424,99 euro in april 2022 stijgt het opnieuw licht naar 1580,17 euro om de maand erna in mei 2022 opnieuw te dalen naar 1405,63 euro in juni 2022 neemt het beschikbare bedrag toe naar 1698,36 euro in juli en augustus stijgt het tot boven de 1900 euro per maand in September 2022 en oktober 2022 daalt het opnieuw naar respectievelijk 1449,33 euro en 1536,54 euro en ten slotte stijgt het opnieuw in november 2022 en december 2022 tot een bedrag boven 2000 euro De bestaansmiddelen van de referentiepersoon schommelen te sterk om over stabiele bestaansmiddelen te kunnen spreken.

Betrokkene voldoet dus niet aan de bestaansmiddelenvoorwaarde van artikel 40ter waarin expliciet gesteld wordt dat de referent over stabiele toereikende en regelmatige bestaansmiddelen dient te beschikken. De behoeftenanalyse overeenkomstig art 42 §1 tweede lid van de wet van 15 12 1980 is in deze overbodig daar de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon niet als stabiel gekenmerkt kunnen worden Er werd niet vastgesteld dat ze lager liggen dan het referentiebedrag zijnde 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast.

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15 12 1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging Het recht op verblijf voor langer dan drie maanden wordt geweigerd aan betrokkene Het Al dient te worden ingetrokken

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Ter adstruering van zijn eerste middel voert verzoeker het volgende aan:

"2.1.1. eerste onderdeel - criterium stabiele inkomsten wordt verkeerd toegepast

1 .- Verzoeker benadrukt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat de echtgenote van verzoeker geen bewijzen zou voorleggen dat zij over stabiele bestaansmiddelen beschikt. In de bestreden beslissing nam de DVZ het inkomen onder de loep oordeelde dat het nettoloon varieerde en zich situeerde tussen de 1.335,02 € en meer dan 2.000 €.

2 .- Een fluctuerend en variabel inkomen wil uiteraard niet zeggen dat het niet stabiel is. Als het gemiddelde inkomen zich situeert rond de 1.750 € netto is er wel degelijk sprake van een stabiel en regelmatig inkomen. De referentiepersoon heeft een maandelijks inkomen. Wat op zich al overeenstemt met een stabiel en regelmatig inkomen.

"De parlementaire voorbereiding van de wet preciseert dat ondanks het gebruik van 3 begrippen (stabiel, toereikend en regelmatig) bestaansmiddelen slechts aan 2 voorwaarden moeten voldoen: ze moeten enerzijds stabiel en regelmatig zijn, en anderzijds toereikend. Stabiel en regelmatig dekken bijgevolg slechts één begrip (X, Handboek vreemdelingenrecht voor de advocaat-stagiair 2017-2018, Orde Van Vlaamse Balies, 2017, 430)."

3 .- De bestreden beslissing schendt art. artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet door te veronderstellen dat de echtgenoot van verzoeker niet over stabiele bestaansmiddelen beschikt, terwijl ze maandelijks over een inkomen beschikt. Het woord stabiel wordt verkeerd gehanteerd en toegepast."

3.2 In zijn nota met opmerkingen repliceert verweerder als volgt:

"1. De motiveringsplicht wordt onderzocht in samenhang met de rechtsgrond van de bestreden beslissing, namelijk artikel 40ter Vreemdelingenwet dat bepaalt:

"Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdwtintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt."

Verweerder merkt vooreerst op dat de erkenning van het verblijfsrecht op grond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet het gevolg is van een aanvraagprocedure, waarbij van de vreemdeling wordt verlangd dat hij middels stukken staat dat hij aan de door de wet gestelde voorwaarden voldoet. Geen enkele bepaling of beginsel schrijft voor dat het bestuur aan verzoekster zou moeten mededelen dat er nog bijkomende documenten bezorgd moeten worden. Bij een aanvraagprocedure ontstaat een wederkerige rechtsverhouding waarbij de rechtsonderhorige in zijn relatie tot het bestuur blijk dient te geven van "behoorlijk burgerschap" en voldoende zorgvuldigheid, alertheid en coöperatie aan de dag moet leggen. Het kwam dus in de eerste plaats aan verzoekster toe om een deugdelijk "Bewijs voldoende en regelmatige bestaansmiddelen Belg" aan te leveren.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat enkel de inkomsten van de referentiepersoon in overweging kan genomen worden. Het is immers de Belgische onderdaan die dient aan te tonen over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het gaat om een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon wordt voorzien⁴.

Wat betreft verzoekers argument dat ook rekening moet worden gehouden met zijn inkomen, moet worden verwezen naar het arrest nr. 149/2019 van het Grondwettelijk Hof van 24 oktober 2019 waarin het Hof ingevolge een aantal prejudiciële vragen die door de Raad van State werden gesteld, een onderzoek heeft gevoerd naar die interpretatie van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en inzonderheid van de term "beschikt", volgens dewelke enkel de persoonlijke inkomsten van de Belgische gezinshereniger die zijn recht van vrij verkeer niet heeft uitgeoefend, in aanmerking kunnen worden genomen als "stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen", met uitsluiting van die van zijn partner, met het oog op het verkrijgen van een verblijfsrecht via gezinshereniging.

In dit arrest heeft het Hof gesteld dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt, in de interpretatie dat de bestaansmiddelen waarover de Belgische gezinshereniger die niet zijn recht van vrij verkeer heeft uitgeoefend, dient te beschikken opdat zijn partner een verblijfsrecht zou kunnen verkrijgen, uitsluitend de persoonlijke bestaansmiddelen van de gezinshereniger dienen te zijn.

De Raad van State bevestigde zeer recent in haar arrest nr. 255.940 van 02.03.2023 nog dat wel degelijk de Belg die dient aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te kunnen beschikken opdat is voldaan aan de bepalingen van art. 40ter van de wet van 15.12.1980 en niet een derde of een familielid van die Belg.

Verzoeker toont dus niet aan dat de verwerende partij een verkeerde toepassing heeft gemaakt van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet of het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing, door geen rekening te houden met het eigen inkomen aangezien het de Belgische referentiepersoon is die moet aantonen dat hij over de vereiste bestaansmiddelen beschikt.

Het handboek Vreemdelingenrecht 2017-2018 waar verzoeker naar verwijst is gelet op de recente rechtspraak achterhaald. 2.

Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon legt verzoeker betalingsfiches voor de periode oktober 2021 tot en met december 2022 voor.

De gemachtigde heeft een grondig onderzoek gedaan naar de voorgebrachte stukken en stelt vast dat:

(...)

De bestreden beslissing motiveert duidelijk dat niet werd voldaan aan de vereiste van stabiliteit van de bestaansmiddelen door de schommelingen tussen 1.335 EUR en 2.000 EUR. Verwerende partij heeft aldus geen duidelijk beeld over welke bestaansmiddelen de referentiepersoon maandelijks kan beschikken, gelet op de discrepantie van ongeveer 700 EUR.

Deze vaststelling en motivering volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Verweerder diende dan ook niet bijkomend te onderzoeken of motiveren dat de bestaansmiddelen onder het referentiebedrag van 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast liggen, bedrag dat op 01.01.2023 werd vastgesteld op 1.969,00 EUR, thans 2.048,53 EUR.

Het gegeven dat verzoeker het niet eens is met de redenering van verwerende partij doet geen afbreuk aan de afdoende en pertinente motivering van de beslissing.

De motivering die aan de basis ligt van de bestreden beslissing vindt tevens steun in de aan Uw Raad voorgelegde stukken, zodat geen schending van de materiële motiveringsplicht blijkt.

In casu geeft de motivatie van de beslissing aan dat verwerende partij op gedetailleerde en uitgebreide wijze de belangrijkste elementen opgeworpen in de verblijfsaanvraag van verzoeker heeft onderzocht, en afdoend en adequaat de motieven heeft uiteengezet waarom niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging wordt voldaan.

Verwerende partij meent dat voor zover het middel uw Raad uitnodigt zijn appreciatie in de plaats van deze van de overheid te stellen, het middel verworpen dient te worden⁶.

Bovendien, als de burger meent dat de materiële motivatie geschonden is door het bestuur, moet hij aantonen dat de feiten waarop de bestreden beslissing zich baseert onjuist zijn, of dat de conclusies die het bestuursorgaan hieruit afleidt onredelijk zijn⁷. In casu is zulk bewijs niet voorgelegd. 3.

Geenszins toont verzoekende partij aan dat verwerende partij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou hebben gehandeld.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Verwerende partij meent dat voor zover het middel uw Raad uitnodigt zijn appreciatie in de plaats van deze van de overheid te stellen, het middel verworpen dient te worden.⁸

4. Het beroep is ongegrond.”

3.3 De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt *in casu* onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

De Raad stelt vast dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden als echtgenoot van een Belgische onderdaan, met toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, om aan te tonen dat zijn echtgenote over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, betalings- en loonfiches heeft voorgelegd voor de periode oktober 2021 tot en met december 2022 waaruit blijkt dat zij contractueel tewerkgesteld is bij de gemeente Tessenderlo. Verzoekers echtgenote beschikt over een nettoloon tussen de 1300 en 2000 euro per maand.

Luidens de bestreden beslissing is verweerder van oordeel dat een dergelijk inkomen geen stabiel karakter heeft: *“Wanneer we de maandelijkse beschikbare bestaansmiddelen bekijken (som van de maandelijkse wedde en toelagen + vakantiegeld omgerekend naar maandelijks bedrag + eindejaarstoelage omgerekend naar maandelijks bedrag) van het jaar 2022 - die het meest actuele beeld verschaffen - dient te worden opgemerkt dat overheen deze maanden het totale nettoloon van de referentiepersoon erg varieert. Zo beschikt de referentiepersoon in januari 2022 over 1335,02 euro in februari 2022 over 1377,35 euro in maart 2022 stijgt het licht naar 1424,99 euro in april 2022 stijgt het opnieuw licht naar 1580,17 euro om de maand erna in mei 2022 opnieuw te dalen naar 1405,63 euro in juni 2022 neemt het beschikbare bedrag toe naar 1698,36 euro in juli en augustus stijgt het tot boven de 1900 euro per maand in September 2022 en oktober 2022 daalt het opnieuw naar respectievelijk 1449,33 euro en 1536,54 euro en ten slotte stijgt het opnieuw in november 2022 en december 2022 tot een bedrag boven 2000 euro. De bestaansmiddelen van de referentiepersoon schommelen te sterk om over stabiele bestaansmiddelen te kunnen spreken.”*

Uit artikel 40ter, tweede lid van de Vreemdelingenwet volgt dat de Belgische referentiepersoon moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, waarbij rekening wordt gehouden met de aard en regelmatigheid van de voorgelegde bestaansmiddelen. Het is de bedoeling te voorkomen dat de familieleden van de Belg ten laste zullen vallen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk. Aan de bestaansmiddelenvereiste wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan 120% van het bedrag van het leefloon voor een persoon met gezinslast. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen niet is voldaan, dient overeenkomstig artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een behoefteanalyse te worden uitgevoerd, waarbij op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die wordt vervoegd en van zijn familieleden wordt bepaald welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

Verzoeker betoogt dat verweerder de vereiste van ‘stabiele bestaansmiddelen’ te dezen te eng heeft toegepast. Het feit dat het loon van zijn echtgenote fluctueert, betekent niet automatisch dat het daarom niet stabiel zou zijn. Verzoeker voert aan dat het nettoloon van zijn echtgenote neerkomt op gemiddeld 1750 euro per maand, waardoor er weldegelijk sprake is van een stabiel en regelmatig inkomen.

Verzoeker kan worden gevolgd waar hij aanvoert dat verweerder het begrip ‘stabiele bestaansmiddelen’ in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet *in casu* te beperkend heeft geïnterpreteerd. Blijkens de stukken van het administratief dossier is de echtgenote van verzoeker contractueel tewerkgesteld bij de gemeente Tessenderlo. Er worden loonfiches voorgelegd inzake één en dezelfde tewerkstelling voor de periode oktober 2021 tot en met december 2022, een periode van ruim meer dan één jaar. Uit deze stukken volgt dat verzoekers echtgenote steeds bij dezelfde werkgever is tewerkgesteld. Uit niets blijkt dat het een tewerkstelling van bepaalde duur zou betreffen. Daarnaast toont verweerder niet aan dat, om aan de vereiste van ‘stabiele bestaansmiddelen’ te voldoen, is vereist dat de referentiepersoon maandelijks exact hetzelfde nettoloon ontvangt. Dit is immers niet steeds het geval en wel omwille van verschillende redenen. Het komt de Raad dan ook kennelijk onredelijk voor te vereisen dat het maandelijkse nettoloon elke maand hetzelfde moet zijn opdat van een stabiel inkomen kan worden gesproken, te meer gelet op het feit dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de referentiepersoon weldegelijk een stabiele tewerkstelling heeft waaruit zij maandelijks een regelmatig inkomen genereert.

Het eerste middel is in de gegeven mate gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 augustus 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,

M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN